

Микола Миколайович КОЛОМОЙЦЕВ,
кандидат юридичних наук
(Національний науковий центр «Інститут
судових експертиз ім. Засл. проф. М. С. Бокаріуса»
Міністерства юстиції України, м. Харків)

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРАВА ОСОБИ НА БЕЗОПЛАТНУ ПРАВНИЧУ ДОПОМОГУ

У статті обґрунтовано, що право на правничу допомогу є невід'ємною частиною права на справедливий суд і важливим аспектом доступу до правосуддя. Воно відіграє важливу роль у забезпеченні справедливості й ефективності правничої системи, яка базується на принципі верховенства права, а також сприяє формуванню суспільної довіри до судочинства. Відповідно до Конституції України, кожна людина має гарантовану державою можливість безперешкодно отримувати юридичну допомогу в необхідних обсягах і формах (первинну або вторинну). Це право включає також безоплатну правничу допомогу для осіб, які не мають фінансової можливості скористатися послугами адвокатів на платній основі. Визначено, що до основних проблем функціонування інституту БПД належать такі: 1) обмежений доступ до послуг у віддалених регіонах; 2) недостатня поінформованість населення, через низький рівень правничої культури; 3) перевантаженість адвокатів; 4) недостатнє фінансування; 5) недостатня координація між державними органами. Таким чином, попри те, що сучасні виклики та розвиток цифрових технологій сприяють розширенню можливостей отримання первинної правової допомоги дистанційно, важливо забезпечити належне техніко-криміналістичне забезпечення у всіх центрах, органах та установах, створити умови для безперебійної роботи технічного обладнання та цифрових технологій тощо. Наголошено, що повоєнна відбудова ще актуалізує ці питання, а тому важливо продовжувати їх вивчення.

Ключові слова: правнича допомога, право людини на захист, представництво, захист, центр надання безоплатної правничої допомоги.

Постановка проблеми. Право на отримання професійної правничої

допомоги належить до базових конституційних гарантій кожної людини (незалежно від громадянства, віку, соціального статусу тощо) та надає їй можливість отримати юридичні послуги з метою захисту своїх прав, свобод і законних інтересів. Це право характеризується вагомою соціальною значимістю, адже його базовою функцією у суспільстві є превентивна, котра передбачає можливість правомірною здійснення особою своїх прав і свобод, а й не допускає незаконні обмеження прав і свобод людини і громадянина з боку представників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх посадових і службових осіб¹.

Приведення системи положень чинного національного законодавства до системи права країн-членів Європейського Союзу зумовило потребу реального забезпечення можливості реалізації права кожного на отримання правничої допомоги, з тим, що така позиція не була просто декларативно проголошеною.

Українські вчені-процесуалісти, серед яких Є. Ф. Шкребець², В. А. Гвоздій³, В. В. Заборовський зі співавторами⁴, Є. В. Бережна⁵, Ю. О. Загуменна, Є. М. Наджафлі⁶ та інші, уже неодноразово зверталися до аналізу й наукового розроблення проблематики нормативно-правового забезпечення діяльності адвоката. Окремі види адвокатської діяльності, такі як: представництво, захист, також були предметом самостійних досліджень⁷. Водночас недостатнім є розроблення проблематики реалізації права особи на доступ до правничої допомоги в межах механізму безоплатної правничої допомоги, проблемах, що виникають під час його реалізації.

Мету статті визначено як з'ясування теоретико-правових засад реалізації права особи на безоплатну правничу допомогу та визначення актуальних проблем, що негативно позначаються на їх реалізації.

Виклад основного матеріалу. Право на отримання правничої допомоги є фундаментальним міжнародним стандартом у сфері захисту

¹ Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням громадянина Голованя Ігоря Володимировича щодо офіційного тлумачення положень статті 59 Конституції України (справа про право на правову допомогу) від 30 вересня 2009 року № 23-рп/2009. URL: <https://ccu.gov.ua/storinka-knygy/4310-pravo-na-pravovu-dopomogu>.

² Шкребець Є. Ф. Адвокатура України: адміністративно-правове забезпечення діяльності на сучасному етапі: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2016. 220 с.

³ Гвоздій В. А. Адміністративно-правовий статус органів адвокатського самоврядування: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ, 2020. 301 с.

⁴ Заборовський В. В., Бисага Ю. М., Булеца С. Б. Правовий статус адвоката: проблеми теорії та практики: монографія. Видавничий дім «Гельветика». Ужгород, 2019. 650 с.

⁵ Бережна Є. В. Правовий статус адвоката як учасника адміністративного процесу: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Харків, 2021. 23 с.

⁶ Загуменна Ю. О., Наджафлі Е. М. Принципи адвокатської діяльності в Україні: адміністративно-правовий аспект: монографія ТОВ «Планета-Прінт». Харків, 2020. 276 с.

⁷ Балацька О. Р. Участь захисника в реалізації засади забезпечення права на захист: правові та організаційні аспекти: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09, Київ, 2018. 20 с.; Винокуров О. В. Захист прав підозрюваного при затриманні та застосуванні запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Київ, 2018. 170 с.; Волошанівська Т. В. Засада забезпечення права на захист у кримінальному провадженні в контексті європейських стандартів справедливого судового розгляду: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Одеса, 2019. 252 с.; Маланчук П. М. Функція захисту в кримінальному процесі України: автореф. дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.09. Київ, 2008. 19 с.

прав людини. Відповідно до положень статті 14 (3)(d) Міжнародного пакту про громадянські та політичні права, кожен, кого притягають до кримінальної відповідальності, має гарантоване право на захист. Це означає можливість представляти свої інтереси особисто або за допомогою обраного адвоката. Якщо ж людина не має можливості самостійно найняти захисника, їй має бути надана безкоштовна правнича допомога, якщо цього вимагають інтереси правосуддя.

Право на безоплатну правничу допомогу, відповідно до Закону України «Про безоплатну правничу допомогу» – це гарантована Конституцією України можливість громадянина України, іноземця, особи без громадянства, у тому числі біженця чи особи, яка потребує додаткового захисту, отримати в повному обсязі безоплатну первинну правничу допомогу, а також можливість певної категорії осіб отримати безоплатну вторинну правничу допомогу у випадках, передбачених цим Законом¹. Хоча міжнародне право встановлює ці загальні принципи, європейські правові норми та судова практика деталізують їх значно більше. Зокрема, існують два головні критерії, які визначають право на безоплатного адвоката:

1. Перевірка необхідності надання правничої допомоги – коли вона є ключовою для справедливого судочинства.
2. Перевірка фінансового стану – коли людина не має коштів для оплати таких послуг.

Останнім часом особливий акцент робиться на тому, що доступ до адвоката не тільки забезпечує дотримання прав підозрюваних, а й є ефективним механізмом запобігання катуванням і нелюдському поводженню. Це засвідчують і проведені аналіз емпіричних даних, і дані наукових досліджень, тому обґрунтованою є теза, що присутність адвоката значно зменшує ризик порушень прав людини під час досудового слідства та судового процесу.

Міжнародні інституції також доволі давно приділяють захисту прав вразливих груп населення, зокрема дітей, які вступають у конфлікт із законом. У 2012 р. Генеральна Асамблея ООН ухвалила принципи та рекомендації щодо забезпечення правничої допомоги в кримінальному судочинстві. Було наголошено, що такі заходи мають враховувати особливості різних національних правових систем та повинні бути спрямованими на забезпечення ефективного доступу до правосуддя.

Правнича допомога є важливим гарантом забезпечення ефективності правосуддя. Вона допомагає зменшити кількість незаконних затримань, арештів, унеможливить переповненість в'язниць, запобігатиме судовим помилкам і повторним правопорушенням. У контексті надання правничої допомоги важливо наголосити, що отримувачами таких послуг можуть бути не тільки особи, причетні до вчинення кримінальних правопорушень, але і потерпілі, і свідки, а також сприяє юридичній обізнаності громадян і

¹ Про безоплатну правничу допомогу : Закон України від 02.06.2011 № 3460-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3460-17> (дата звернення: 18.02.2025).

підтримує альтернативні методи розв'язання конфліктів.

У міжнародних принципах правничої допомоги наголошується на необхідності незалежності адвокатської діяльності. Хоча саме держава відповідає за організацію таких послуг, адвокат діє незалежно та керується професійними стандартами. Своєю чергою держава зобов'язана гарантувати доступ до правничої допомоги на всіх етапах залучення до кримінального провадження. Від моменту затримання особа повинна бути поінформована про свої права, включно з правом на адвоката та наслідками відмови від нього. Інформація про можливість отримання безоплатної правової допомоги має бути загальнодоступною для громадян. Крім цього, країни повинні забезпечувати високий рівень підготовки юристів, які надають правничу допомогу. Це включає знання прав жінок, дітей та інших соціально вразливих категорій. У цьому процесі можуть брати участь адвокатські об'єднання, правозахисні організації, заклади вищої освіти й інші інституції, включно з державно-приватним партнерством.

Таким чином, безоплатна правнича допомога (далі – БПД) є важливим елементом захисту прав людини, особливо для соціально вразливих верств населення. Такими, зокрема, є:

1. Малозабезпечені громадяни – особи, чий дохід не перевищує двох прожиткових мінімумів, а також люди з інвалідністю, які отримують соціальну допомогу або пенсію.

2. Діти – без будь-яких обмежень щодо видів правничих послуг.

3. Особи, затримані або під арештом – ті, до кого застосовано адміністративне затримання чи арешт, або особи, які вважаються затриманими за Кримінальним процесуальним кодексом.

4. Особи, взяті під варту або засуджені – ті, хто утримується під вартою, а також засуджені до позбавлення волі чи довічного ув'язнення.

5. Особи, які є фігурантами кримінальних проваджень – підозрювані, обвинувачені, особи, щодо яких здійснюється окрема процесуальна дія за участю захисника.

6. Біженці, особи без громадянства та іноземці – ті, хто звернувся за статусом біженця, перебуває під загрозою примусового видворення або не має документів, що посвідчують особу.

7. Внутрішньо переміщені особи (ВПО) – ті, хто має статус ВПО або проживає в районах бойових дій, тимчасово окупованих територіях.

8. Ветерани війни та члени їхніх сімей – у тому числі родичі загиблих Захисників та Захисниць України.

9. Особи, які постраждали від злочинів або порушень прав людини – постраждалі від домашнього насильства, торгівлі людьми, катувань, сексуальних злочинів тощо.

10. Особи, які потребують судового захисту – ті, щодо яких розглядаються справи про обмеження дієздатності, надання психіатричної допомоги в примусовому порядку або примусову госпіталізацію.

11. Викривачі корупції та особи, які повідомили про активи, на які поширюються санкції.

12. Особи, позбавлені свободи внаслідок збройної агресії проти України – ті, хто був незаконно ув'язнений, а також їхні родини.

13. Громадяни України, які звертаються за компенсацією збитків від війни – зокрема, щодо встановлення юридичних фактів, необхідних для отримання компенсації за пошкоджене або знищене майно (ч. 1 ст. 14 Закону України «Про безоплатну правничу допомогу»).

Ідея інституту БПД полягає в забезпеченні доступу до юристів і адвокатів тим, хто не має фінансової можливості оплатити правничі послуги. Однак, попри витрати значних ресурсів державою у напрямі забезпечення прогресу в розвитку цієї системи, її реалізація супроводжується низкою проблем, що знижують ефективність механізму БПД. До основних проблем функціонування інституту БПД належать такі:

1. Обмежений доступ до послуг у віддалених регіонах.

Однією з найважливіших проблем є географічна недоступність центрів БПД, особливо в сільській місцевості, малонаселених районах, бойові дії, тимчасову окупацію окремих територій. Недостатність адвокатів, готових працювати в умовах ризику особистої безпеки, значно ускладнює доступ до правничої допомоги. Це призводить до того, що люди, які найбільше потребують захисту своїх прав, залишаються без належної юридичної підтримки.

2. Недостатня поінформованість населення, через низький рівень правничої культури. Доволі велика кількість осіб не обізнана про своє право на безоплатну правничу допомогу. Відсутність ефективних інформаційних кампаній призводить до того, що люди не звертаються за допомогою навіть у критичних ситуаціях.

3. Перевантаженість адвокатів: велика кількість справ на одного адвоката, обмеженість ресурси для участі в них знижує якість надання правничих послуг. Юристи, які працюють у системі БПД, часто не мають достатньо часу на ретельний розгляд кожної справи, що може негативно позначитися на результатах правничого захисту.

4. Недостатнє фінансування. Одна з ключових проблем системи БПД – низький рівень фінансування з боку держави. Це призводить до несвоєчасної оплати послуг адвокатів, зменшення кількості правничих послуг і втрати кваліфікованих спеціалістів.

5. Недостатня координація між державними органами. Відсутність ефективної взаємодії між органами БПД, судовою системою та правоохоронними органами створює додаткові труднощі. Бюрократичні процедури затягують процес надання правничої допомоги, що може негативно вплинути на вирішення справи.

Сучасні виклики та розвиток цифрових технологій також сприяють розширенню можливостей отримання первинної правової допомоги дистанційно. Для цього існує низка онлайн-сервісів, які довели свою ефективність. Погоджуємося, що хоча дистанційні форми отримання первинної правової допомоги є зручними, вони можуть займати більше

часу, ніж особисте звернення¹.

Таким чином, система безоплатної правничої допомоги відіграє важливу роль у забезпеченні рівного доступу громадян до правосуддя. Проте її ефективність обмежується низкою проблем: відсутністю достатнього фінансування, недостатньою кількістю адвокатів, слабкою поінформованістю населення та бюрократичними перепонами. Для покращення ситуації необхідно збільшити державну підтримку, забезпечити справедливу оплату праці адвокатів, покращити координацію між органами влади та активізувати інформаційні кампанії серед населення. Лише комплексний підхід дозволить зробити безоплатну правничу допомогу доступною та ефективною, у тому числі в умовах повоєнної відбудови.

Висновки. Право на правничу допомогу є невід’ємною частиною права на справедливий суд і важливим аспектом доступу до правосуддя. Воно відіграє важливу роль у забезпеченні справедливості й ефективності правничої системи, яка базується на принципі верховенства права, а також сприяє формуванню суспільної довіри до судочинства. Відповідно до Конституції України, кожна людина має гарантовану державою можливість безперешкодно отримувати юридичну допомогу в необхідних обсягах і формах (первинну або вторинну). Це право включає також безоплатну правничу допомогу для осіб, які не мають фінансової можливості скористатися послугами адвокатів на платній основі. Вважаємо, що до основних проблем функціонування інституту БПД належать такі: 1) обмежений доступ до послуг у віддалених регіонах; 2) недостатня поінформованість населення, через низький рівень правничої культури; 3) перевантаженість адвокатів; 4) недостатнє фінансування; 5) недостатня координація між державними органами. Таким чином, попри те, що сучасні виклики та розвиток цифрових технологій сприяють розширенню можливостей отримання первинної правової допомоги дистанційно, важливо забезпечити належне техніко-криміналістичне забезпечення у всіх центрах, органах та установах, створити умови для безперебійної роботи технічного обладнання та цифрових технологій тощо. Повоєнна відбудова ще актуалізує ці питання, а тому важливо продовжувати їх вивчення.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Балацька О. Р. Участь захисника в реалізації засади забезпечення права на захист: правові та організаційні аспекти : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09, Київ. 2018. 20 с.
2. Бережна Є. В. Правовий статус адвоката як учасника адміністративного процесу : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2021. 23 с.

¹ Карий В. В. Теорія та практика функціонування системи безоплатної правової допомоги: адміністративно-правові аспекти : дис. ... д-ра філософії : 081 «Право». Тернопіль, 2022. С. 120–122.

3. Винокуров О. В. Захист прав підозрюваного при затриманні та застосуванні запобіжного заходу у вигляді тримання під вартою : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2018. 170 с.
4. Волошанівська Т. В. Засада забезпечення права на захист у кримінальному провадженні в контексті європейських стандартів справедливого судового розгляду : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Одеса, 2019. 252 с.
5. Гвоздій В. А. Адміністративно-правовий статус органів адвокатського самоврядування : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Київ, 2020. 301 с.
6. Заборовський В. В., Бисага Ю. М., Булеца С. Б. Правовий статус адвоката: проблеми теорії та практики: монографія. Видавничий дім «Гельветика». Ужгород, 2019. 650 с.
7. Загуменна Ю. О., Наджафлі Е. М. Принципи адвокатської діяльності в Україні: адміністративно-правовий аспект : монографія ТОВ «Планета-Прінт». Харків, 2020. 276 с.
8. Карий В. В. Теорія та практика функціонування системи безоплатної правової допомоги: адміністративно-правові аспекти : дис. ... д-ра філософії : 081 «Право». Тернопіль, 2022. 216 с.
9. Маланчук П. М. Функція захисту в кримінальному процесі України : автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.09. Київ, 2008. 19 с.
10. Про безоплатну правничу допомогу : Закон України від 02.06.2011 р. № 3460-VI // БД «Законодавство України» / ВР України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/3460-17> (дата звернення: 18.02.2025).
11. Рішення Конституційного Суду України у справі за конституційним зверненням громадянина Голованя Ігоря Володимировича щодо офіційного тлумачення положень статті 59 Конституції України (справа про право на правову допомогу) від 30 вересня 2009 року № 23-рп/2009. URL: <https://ccu.gov.ua/storinka-knygy/4310-pravo-na-pravovu-dopomogu> (дата звернення: 18.02.2025).
12. Шкребець Є. Ф. Адвокатура України: адміністративно-правове забезпечення діяльності на сучасному етапі : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Харків, 2016. 220 с.

Стаття надійшла до редакції 26.03.2025

Mykola M. KOLOMOITSEV,

PhD in Law

(National Scientific Center «Hon. Prof. M. S. Bokarius Forensic Science Institute» Ministry of Justice of Ukraine, Kharkiv, Ukraine)

THEORETICAL AND LEGAL PRINCIPLES OF IMPLEMENTING THE RIGHT OF A PERSON TO FREE LEGAL AID

The article substantiates that the right to legal aid is an integral part of the right to a fair trial and an important aspect of access to justice. It plays an

important role in ensuring the fairness and effectiveness of the legal system, which is based on the principle of the rule of law, and also contributes to the formation of public trust in the judiciary. According to the Constitution of Ukraine, every person has the state-guaranteed opportunity to freely receive legal aid in the necessary volumes and forms (primary or secondary). This right also includes free legal aid for persons who do not have the financial opportunity to use the services of lawyers on a paid basis. It is determined that the main problems of the functioning of the BPD institute include the following: 1) limited access to services in remote regions; 2) insufficient awareness of the population due to the low level of legal culture; 3) overload of lawyers; 4) insufficient funding; 5) insufficient coordination between state bodies. Thus, despite the fact that modern challenges and the development of digital technologies contribute to expanding the possibilities of receiving primary legal aid remotely, it is important to ensure proper technical and forensic support in all centers, bodies and institutions, to create conditions for the uninterrupted operation of technical equipment and digital technologies, etc. It is emphasized that post-war reconstruction still makes these issues relevant, and therefore it is important to continue studying them.

Key words: *legal aid, human right to protection, representation, protection, center for providing free legal aid.*